

CUPRINS

CAPITOLUL 1

Scandal în Boemia 7

CAPITOLUL 2

Liga roșcaților 31

CAPITOLUL 3

Aventura rubinului albastru 53

CAPITOLUL 4

Aventura bandei pătate 75

CAPITOLUL 5

Interpretul de greacă 103

CAPITOLUL 6

Aventura celor șase Napoleoni 123

Tu ce părere ai?

Întrebări pentru discuții 149

Notă către părinți și educatori
de Arthur Pober, doctor în educație 153

CAPITOLUL 1

Scandal în Boemia

Pentru Sherlock Holmes, ea rămâne *femeia* – femeia care i-a dejucat planurile. E îndeajuns ca prietenul meu să zică „femeia“, că eu știu numaidecât la cine se referă. O chema Irene Adler.

Dă-mi voie să mă prezint: eu sunt doctorul Watson. Înainte să mă însor, am locuit în aceeași casă cu Holmes, pe strada Baker nr. 221B. Am locuit acolo, ca prieteni, ani întregi, timp în care eu l-am ajutat la anchete. Târziu după aceea, am așternut peripețiile noastre pe hârtie, transformându-le în povești pentru cititorii mei.

Într-o noapte, mă plimbam fără țintă prin Londra și m-am pomenit, la un moment dat, pe strada Baker. Era 20 martie 1888. M-am uitat în sus și l-am zărit pe Holmes la fereastra lui de la catul al doilea. I-am văzut silueta înaltă, ușor adusă de spate, mișcându-se încolo și-ncoace. Avea capul plecat, dar tot am reușit să-i disting nasul coroiat și bărbia încordată. Ținea mâinile la spate. Nu-l mai văzusem de multă vreme, așa c-am sunat la ușă și am intrat.

Holmes m-a privit cu ochii lui pătrunzători și aspri și mi-a dat binețe zâmbind. Părea destins, cu picioarele-i lungi și osoase întinse pe vechea lui canapea preferată. M-am simțit iar în largul meu trăgându-mi sufletul în aerul stătut din cabinetul său, unde cercetasem pe-ndelete nenumărate cazuri. Într-un târziu, mi-a vorbit:

— Văd că-ți priește căsnicia, Watson. Aș zice c-ai pus pe tine vreo trei kilograme jumatate de când ne-am întâlnit ultima oară. Și văd, de asemenea, c-ai revenit la profesia de doctor.

Ce păcat că te-a prins ploaia deunăzi! Și ce păcat că ai o servitoare delăsătoare acasă!

– Dragul meu Holmes, am zis eu, mirat, am pus cam trei kilograme de când ne-am văzut ultima oară. Și, da, m-a prins o ploaie torențială joia trecută, la țară! Și ai dreptate când spui că eu și soția nu suntem încântați de fata în casă pe care-am angajat-o! Dar cum de știi toate astea?

– Serios? Eram sigur c-ai luat șapte kilograme jumate, a râs Holmes. Simplu, Watson! E limpede că încălțările tale au fost până nu de mult murdare de noroi. Și, în plus, încă se văd tăieturile făcute pe talpă de persoana care ți le-a curățat. Simt, totodată, și un slab miros de dezinfectant la tine, iar pe deget ai o urmă de praf de pușcă, folosit, desigur, la tratarea infecțiilor. Iar haina ta e umflată în zona în care-ți ții, de obicei, stetoscopul. Toate aceste indicii mi-arată că te-ai reapucat de medicină.

– Ce simplu pare totul după ce explici tu, Holmes! Și totuși, nu înțeleg cum ajungi din

punctul A în punctul B, deși văd și eu tot ce vezi tu!

– Vezi, da, dar nu observi, a zis Holmes, întinzându-mi o bucată de hârtie groasă. De exemplu, ce zici de biletul ăsta? Citește-l cu voce tare, prietene!

– „Un bărbat înalt, mascat va apela la dumneavoastră în această seară”, am început eu, „cu scopul de a vă consulta într-o problemă. Ați ajutat și alte case regale în trecut, așadar știu că pot avea încredere în dumneavoastră. De pretutindeni vă recomandă astfel surse de nădejde.”

– Ce crezi despre bilet, Watson?, a întrebat Holmes.

– Hârtia e scumpă, am răspuns. Cel care l-a trimis nu e sărac. (Am așezat bucata de hârtie în lumină.) Are și niște însemne.

– Însemnele sunt importante, a zis Holmes. Așa mi-am dat seama de numele companiei care a fabricat această hârtie. Am aflat că e localizată în Regatul Boemiei. Și asta nu e tot,